

Román eredetű-e a Tatárlakai Korong?

A bukaresti Libertatea napilapban Sorin Golea számolt be Vasile Maieran és Dan Dulciu „A román írástudomány egy történelme” (O istorie a criptologiei românești) című könyvéről. Kiemeli, hogy az említett könyv szerint a székely rovásírásban használt 42 jelből 12 megegyezik a Fehér megyei Alsótárlakán (Tartaria) talált agyagtáblákon láthatókkal. Mivel az agyagtáblák 7000 évesek, a székely rovásírás pedig csak 800 éves, hiszen a magyarul beszélő székelyek csak 1100 és 1200 között érkeztek a Kárpát-kanyarba, így ezek a jelek tőlük nem származhatnak, mert azokat a dákok és románok már előttük használták és a székelyek tőlük vették át - adta közre 2010. július 27-én a <http://erdely.ma/mozaik.php> világhálósi hírlap.

D+Ny és a jobb alsó mezőben lévő, edényből felcsapó lángnyelvekre emlékeztető B+P) is azonosítható. Lehet, hogy ezeket nem véletlenül hanyagolják, hiszen rovásírók körében köztudott, hogy összerovása kizárólag a magyaroknak, illetve a velük rokon elődnepeknek (szkíták, pártusok, hunok, avarok) volt. A dákok és a fenti könyvben említett, történelmüket csak a Kr.u. VII. századtól jegyző türkök erről nem is álmodhattak.

A könyv nem véletlenül jelent meg most, ezért az idevezető magyar útról mindenki vonja le a következtetést!

A Tatárlakai Korong jeleinek megfejtési bizonytalansága eltörpült a tény mellett, hogy jeles emberek még rovásírásunkat is idegen átvételként feltételezték. Hoppál Mihály - Jankovich Marcell - Nagy András - Szemadám György: *Jelképtár* (1990) című kötetében olvashatjuk: „... az arámi betűsírásból fejlődhetett ki, szogd közvetítéssel, talán türk rovásírás mintájára...”, mármint a rovásírásunk.

Egy honlap 2008-ban megtámadta Friedrich Klára *Kárpát-medencei birtoklevelünk a rovásírás* című, a *Magyarságtudományi tanulmányok* írását. Többnyire kitűnőnek nevezi a kiadvány tanulmányait, de, mint írja, „most azonban egy kivételről számolunk be, amely miatt bátran szégyenkezhet bármelyikünk.” Így folytatja: „Friedrich Klára téveszméi a fél világ előtt fogják lejáratni a magyar írástörténetet... Úgy látszik, hogy ez (a tatárlakai korong magyarítása) ama rettenetes és szégyenletes tétel, ami annyira szemétszerű, hogy világhírhírre vált, s már mindenütt megbotránkoznak a tarthatatlanságán. Csak Friedrich Klárának és a kötet szerkesztőinek nem tűnt fel...”

A kötet tanulmányait egyébként Botos László, az USA-ban működő Magyarságtudományi Intézet elnöke válogatta össze.

A legújabb támadás Bíró András Zsolt részéről érkezett, aki Friedrich Klárával közösen írt könyveinkkel együtt előadóként is kitiltott bennünket a 2010-es Kurultájáról. Mivel ezt ő közölte velem, a kitiltást cáfoló minden nyilatkozat merő hazugság, ezért a szembesítést vállalom Bíróval! Az eset kapcsán Klári körlevélben írta meg észrevételeit *Betiltva, kitiltva... Válasz Balogh S. Évának és Bíró András Zsoltnak* címmel, egyben párhuzamot vont a Galamus honlapon olvasható, szintén bennünket érintő gyalázkodással.

(http://galamus.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=15555:tuenderek-es-a-soetet-erk&catid=49:cssbalogheva&Itemid=77)

„B. András kifogása Szakács Gáborral közös feltételezéseink és kutatási eredményeink ellen az, hogy véleményünk szerint a magyarság kárpát-medencei ősnép. Szerintiünk mindazok, akik a besenyő

beüldözéses 896-os honfoglalást erőltetik, megtagadják a magyarok ősidők óta itt élő elődeit, akik itt a külföldi régészek által is elismert nagy jelentőségű újkőkori, rézkori, bronzkori műveltségeket létrehozták és saját írásuk volt. Elődeink innen áramlottak ki felfedező és tanító útjakra, majd ide tértek vissza a későbbiekben szkíta-hun-avar-magyar népnevek alatt. Ezt régészeti, néprajzi adatokkal, de főként a rovásírás emlékeivel igyekezünk bizonyítani. „ - írta Friedrich Klára.

A Magyar-Turán Alapítvány, ennek elnöke Bíró András Zsolt, ezzel szemben támogatta az Erdélyi István-Ráduly János neve alatt megjelent *A Kárpát-medence rovásfeliratos emlékei a Kr. u. 17. századig* című, türk vonalat erősítő kiadványt. Ennek 114. oldalán a szerzők egyike komolytalannak nevezi Klárit a Révkomáromban őrzött rovásfeliratos lándzsavégről megjelent megállapításai miatt.

Hazánk e nagy tudósa azonban összekeveri a koweli lándzsavéget a komáromival, amelyet Friedrich Klára két alkalommal is alaposan megtekintett a múzeumban. E tudósnak nem ez az első tévedése rovásírás ügyben.

Eltekintve a bennünket személyesen érintő esetektől, rakjuk össze a mozaiképet!

- A végképp tarthatatlanná vált finnugor elmélet helyébe a szintén komolytalan türk származáselmélet és rovásíráseredet lép. Ez már a fentebb jelzett *Jelképtár* (1990) című kötetben is feltűnt.
- A finnugor elmélet lebontására kiválasztott Bíró András Zsolt az idej Kurultájt már teljesen ennek a szemléletnek megfelelően szervezi. Bár rovásfeliratos táblát is állított Bugacon, de azt nem kapcsolta össze a kezdeményező csíkszeredai nyilatkozattal, csupán a külsőségre adott.

• Ettől kezdve ez a vonal szabja meg a magyar történet és rovásírás irányultságát, a méterre dobva többek között Torma Zsófia, Dr. Bobula Ida, Szentkatolnai Bálint Gábor, Magyar Adorján, Forrai Sándor, Dr. Zakar András, Fadrusz János, Fischer Károly Antal, Dr. Aradi Éva szakmai kutatásait, és a finnugrizmus idején már megszokott parancsszóval kötelezővé teszi a türk vonalat

• A nemzetinek nevezett sajtó, így az őstörténettel nem foglalkozó Magyar Nemzet már ódákat zengett az idej Kurultáj jelentőségéről és a szemléletváltásról, egyet értve Bíró kijelentéseivel.

• Mivel az új szemlélet hivatalosan is üldözendővé teszi a kárpát hazai származást és a rovásírás magyarokhoz köthetőségét, szinte ezzel egyidejűleg immáron nyugodtan megjelenhetett Vasile Maieran és Dan Dulciu *A román írástudomány egy történelme*, mert hivatalos magyar részről támadás nem éri.

Hogyan tovább?

Mi, a Forrai Sándor Rovásíró Kör törekvéseivel rokonszenvezőkkel folytatjuk a tudós elődeink által kitaposott utat. A mostani törés egyértelműen fogja mutatni, hogy ki, melyik oldalon áll, miért fizetik.

Mivel ez a jellemtelen támadás a fent nevezetteken kívül olyan korábban élt nagyjainkat is sérti, mint Thelegdi János (Rudimenta 1598), Bél Mátyás, Szamosközy István (Bocskai István fejedelem történetrója), Baranyai Decsi János (a Marosvásárhelyi Főiskola tudós tanára -1598), Oláh Miklós és Verancsics Antal esztergomi érsek (XVI. század), Ipolyi Arnold katolikus püspök, ettől kezdve nincs helye egyezkedésnek és finomkodásnak. Mi őket követjük és felvesszük az odavetett kesztyűt a románoknak tápot adó türk származáselmélet ellenében. És Ön?

Szakács Gábor, a Forrai Sándor Rovásíró Kör vezetője

Lásd még: a 6. és 11. oldal vonatkozó cikkeit!

A hír amennyire megdöbbentő, annyira várható is volt. Feleségemmel, Friedrich Klára rovásírás-kutatóval évek óta jeleztük, előadásainkban elmondtuk, hogy csupán idő kérdése, amikor az erdélyi rovás emlékek, úgymond román eredete felváltja a komolytalan dákoromán elméletet. Nem emlékszem rá, hogy különösebb visszhangja lett volna a figyelmeztetésnek, viszont annál többen határolták el magukat - egyesek még gúnyolódtak is rajtunk - a tatárlakai agyagkorong és két táblácska magyar vonatkozásától. Jóslatunk, sajnos beteljesedett.

Tekintsük át röviden, hogy mi vezetett a kialakult helyzethez, igaz-e a román állítás és milyen kiút lehetséges! Szeretnénk továbbá, ha a magukat rovótálosoknak, rovósámánoknak és szakértőknek nevezők is hangot adnának véleményüknek!

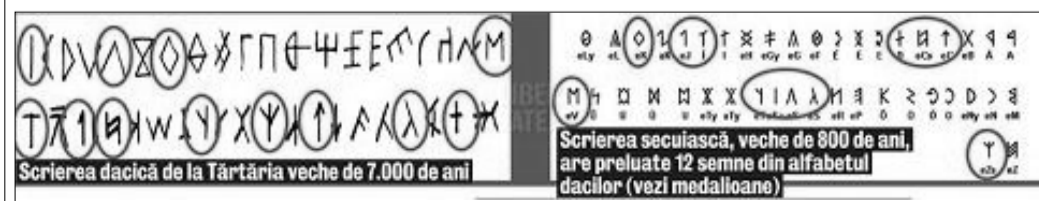
A Tatárlakai Korongot (a három tárgy közül két másik agyagtáblácskán nincsenek írásjelek) képről igen sok magyar ismeri és tudja, hogy 1961-ben a magyar anyától született Nicolae Vlása kolozsvári régész találta egy sírlelet részeként. Hiteles leírása azonban nem tőle, hanem Makkay János őstörténész professzortól származik, aki arról *A tartárlaki leletek* című könyvében részletes összefoglalót írt. Véleménye szerint a tárgyak sumérből kerültek Erdélybe, egyben határozottan elhatárolódott minden sumér-magyar kapcsolattól.

Azóta megállapították, hogy a tárgyak erdélyi agyagból készültek!!!

Azóta sokan sokféle véleményt alkottak eredetéről, jeleiről, de tökéletesen megnyugtató megfejtést eddig senkinek sem sikerült találnia. Korát a San Diegoi Egyetem professzora, Dr. Hans E. Suess határozta meg a sírban talált szerves anyag maradványok alapján: 7.500-8.200 év.

Mivel a Magyar Tudományos Akadémia még a leletek pusztán tanulmányozását sem tartotta fontosnak, nem csoda, hogy a szemfüles románok 2003-ban már emlékművet is avattak az E68-as főútról Tatárlakára vezető mellékút leágazásánál. A kizárólag román nyelvű felirat méltatja a leletet és a román személyeket, akik az emlékművet állították. Mérvadó magyar szervezet, pl. a MTA nem képviseltette magát és nem is hallatta hangját. Ennek nyomán „a tartaria nevű honlapokon megkezdődtek a kísérletek a táblácskákon szereplő jelek román népművészet díszítő elemeivel történő azonosítására” - írtam feleségemmel tett helyszíni utam után a Magyar Demokrata 2006/35. számában. De még ez a figyelmeztetés sem keltett aggodalmat a nagyérdeműben, viszont meg sokszorozódtak a leletek értelmezésével kapcsolatos addigi meselemek. Ezek közül több, mint egy tucatot be is mutatott Friedrich Klára a *Köbe vésték, fába rótták...* című kötetében.

A román lap most egymás mellé helyezi a tatárlakai leleten lévő, szerinte dáki (balról) és Magyar Adorján megfogalmazásában székely-magyaroknak nevezett rovásábécé (jobbról) azonos betűit.

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremtteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stöffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolombán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacímje: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Daliei 2., bl.44/C1. Bankszámla: COD IBAN: RO42BRDE150SV03075641500 – BRD-GSG SUC. SF.GHEORGHE.

Főkönyvtel: Illyés Veronika. Könyvtel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősek.